

Mishnah Yoma, chapter 1

משנה יומא פרק א

(1) Seven days before Yom Kippur they seclude the High Priest from his home to the chamber of the officials [since it is only the High Priest who performs the Yom Kippur service he is secluded within the Temple confines to assure that he does not become defiled and disqualified. This is further deduced from the verse regarding the seven days of inauguration (see 8:33)]. And as a further precaution] another priest is prepared to take his place in case he becomes disqualified [by becoming defiled]. Rabbi Yehudah says: We also prepare for him another wife lest his wife dies [and disqualifies him from service] for the verse states: “And he shall make atonement for himself and his household,” (Leviticus 6:16) “his household” means his wife [thus having a household is a requirement for qualification]. They said to him: If that be so there would be no end to the matter [for why not prepare another wife in case the replacement also dies and so on and so forth].

(2) Throughout all these seven days he would sprinkle the blood [of the two daily tamid offerings so as to accustom himself to the blood service], burns the

א שבעת ימים קדם יום הכפורים מפרישין כהן גדול מביתו ללשכת פלהדרין, ומתקינין לו כהן אחר תחתיו, שמא יארע בו פסול. רבי יהודה אומר, אף אשה אחרת מתקינין לו, שמא תמות אשתו, שנאמר (ויקרא טו) וכפר בעדו ובעד ביתו. ביתו, זו אשתו. אמרו לו, אם כן, אין לדבר סוף: ב כל שבעת הימים הוא זורק את הדם ומקטיר את הקטרת ומטיב

רכנו עובדיה מברטנורא

א שבעת ימים. מפרישין כהן גדול. שכל עבודות יום הכפורים אין כשרות אלא בו, שנאמר גבי יום הכפורים (ויקרא טו) וכפר הכהן אשר ימשח אותו. והפרשה זו, נפקא לן מדכתיב בשבעת ימי המלואים (שם ח) ומפתח אוהל מועד לא תצאו שבעת ימים, וכתיב בתריה (שם) כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם. ודרשו רבותינו, לעשות זה מעשה פרה. לכפר עליכם, זה מעשה יום הכפורים. שהכהן השורף את הפרה והכהן העובד ביום הכפורים שניהם טעונים הפרשה מביתם שבעת ימים כמו שהיו טעונים אהרן ובניו בשבעת ימי המלואים: **ללשכת פלהדרין.** פקידי המלך נקראים פלהדרין. ומתוך שהכהנים הגדולים שהיו בבית שני אחר שמעון הצדיק היו נותנים ממון כדי לשמש בכהונה גדולה, ומתוך שרשעים היו לא היו משלימין שנתן והיו מתחלפין כל שנים עשר חודש, כפקידי המלך שהמלך מחליפין כל שנה, לכך נקראת לשכה זו לשכת פלהדרין: **ומתקינין לו.** ומזמינין כהן אחר להיות כהן גדול תחתיו אם יארע לו קרי או שאר טומאה: **אם כן אין לדבר סוף.** אם כן דחייתה למיתה אין לדבר סוף, שמא גם זו תמות. אלא לטומאה דשכיחא חיישינן, לפיכך מתקינין לו אשה לאחר. למיתה דלא שכיחא שימות מת בפתע פתאום לא חיישינן, הלכך אין מתקינין לו אשה אחרת. והלכה כחכמים: **ב הוא זורק את הדם.** של תמידים, כדי שיהא רגיל בעבודה: **ומטיב את**

incense, prepare the lamps, and offers the head and the hind leg [all to familiarize himself with the various rites]. All other days if he chooses to offer he may do so, for the High Priest has first rights regarding offerings and regarding portions [of flesh divided by the priests, however, regarding other priestly dues such as terumah all are equal].

(3) They provide him with elders from the elders of the [supreme] court [of seventy one], who read before him [throughout the seven days [the section in Aharei Mot (Leviticus 16)], regarding the service of the day. And [in the second Temple era, when the office of High Priests was sold to the highest bidder, and thus the High Priest was not necessarily learned or pious] they would say to him: My Master, High Priest, read with your own mouth perhaps you have forgotten, or perhaps you did not learn [the laws of the service]. On the morning of the eve of Yom Kippur they place him by the East Gate and they pass before him oxen, rams and sheep, so that he may recognize and become familiar with the service [by reviewing them in his mind as the animals pass].

(4) Throughout the seven days they did not withhold from him food or drink [even those kinds that may cause emissions]. But on the erev of Yom Kippur near nightfall they would not allow him to eat a lot because food induces sleep [and

רבנו עובדיה מברטנורא

הנרות. מדרשן מן האפר של הפתילות שכבו: **ושאר כל הימים.** אם ירצה להקריב כל קרבן שירצה, מקריב, ואין אנשי המשמר יכולין לעכב על ידו: **מקריב חלק בראש.** ראש הוא להקריב כל חלק שיבחר: **ונוטל חלק בראש.** בחלוקת הקדשים נוטל מנה יפה שיבחר לו. והני מילי בקדשי מזבח. אבל בקדשי גבול אחד כהן גדול ואחד כהן הדייט חולקים בשוה: **ג וקורין לפניו.** כל שבעת הימים: **בסדר היום.** בפרשת אחרי מות: **אישי.** אדוני: **שמא לא למדת.** במקדש שני היו צריכין לכהן, שהיו מעמדין כהנים גדולים שאינם מהוגנים, על פי המלכות. דאילו במקדש ראשון לא היו מעמדין כהן גדול אלא הגדול שבכהנים בחכמה בנוי בבח ובעושר, ואם לא היה לו עושר אחיו הכהנים מגדלין אותו משלהם שנאמר (שם כא) והכהן הגדול מאחיו, גדלהו משל אחיו: **שיהא מכיר.** מתבונן בבהמות העוברות לפניו לתת אל לבו הלכות סדר היום: **ד לא היו מניחין אותו לאכול הרבה.** אפילו מן

he not allowed to sleep the night of Yom Kippur lest he have an emission]. (5) The elders of the court [who read before him] handed him over to the elders of the priesthood and they took him to the upper chamber of the house of Avtinas who [were in charge of the incense and would teach him how to do חפינה — the emptying of the incense into his cupped hands,] adjured him and took leave. They said to him: My master the High Priest we are messengers of the court and you are

מפני שהמאכל מביא את השנה: ה מסרוהו זקני בית דין זקני כהנה, והעלוהו לעליית בית אבטינס, והשביעוהו ונפטרו והלכו להם. ואמר לו, אישי כהן גדול, אנו שלוחי בית דין, ואתה שלוחנו ושליח בית דין, משביעין אנו עליך במי ששפן שמו בבית הנה, שלא תשנה דבר מכל מה שאמרנו לך. הוא פורש ובוכה, והן פורשין ובוכין: ו אם היה חכם, דורש. ואם לאו, תלמידי חכמים דורשין לפניו. ואם רגיל לקרות, קורא. ואם לאו, קורין לפניו. ובמה קורין לפניו. באיוב ובעזרא ובדברי הימים. זכריה בן קבוטל

our messenger. As the messenger of the court we adjure you in the Name of He that caused His Name to dwell in this house, that you do [the rites exactly as we prescribed, namely, that you place the incense on the fire only after entering the Holy of Holies and] not change anything from that which we said to you. He turned aside and cried [that they suspected him of following the Sadducee practice of placing the incense on the fire before entering the Holy of Holies] and they turned aside and cried [that they perhaps suspected him falsely].

(6) If he was a scholar he would lecture [the entire night] but, if not, scholars would lecture before him. If he was accustomed to read [Scripture] he would read, if not, they would read to him. And from where did they read to him? From Job, Ezra and Chronicles [that contained topics which would draw his attention and

רבנו עובדיה מברטנורא

המאכלים שאין מביאים לידי חמום. ומונעים ממנו לגמרי כל מאכל המביא לידי חמום וקרי, כגון חלב וביצים ובשר שמן ויין ישן וכיוצא בהן: ה מסרוהו זקני בית דין. שקראו לפניו בסדר היום: לזקני כהונה. ללמדו חפינת הקטורת שנאמר (שם טז) ומלא חפניו קטורת סמים. ועבודה קשה היתה: בית אבטינס. הם העושים את הקטורת וכותשים אותה ומערבין סממניה: והשביעוהו. שלא יהא צדוקי לתקן הקטורת על המחנה מבחוץ ולהכניס מבפנים, שהם דורשין כי בענן אראה על הכפורת (שם). כי בענן עשן הקטורת יבוא ואז אראה על הכפורת. ואין הדבר כן, שהרי הכתוב אומר (שם) ונתן את הקטורת על האש לפני ה': הוא פורש ובוכה. שחשדוהו לצדוקי: והן פורשין ובוכין. על שחשדוהו. דאמר מר ושבת צזו. החושד בכשרים לוקה בגופו: ו אם היה חכם דורש. בדבר הלכה כל ליל יוה"כ, שלא יישן ויראה קרי. ואם תלמיד הוא ולא חכם, שיודע להבין ולשמוע דבר הלכה ואינו יודע לדרוש, דורשין לפניו: באיוב ובעזרא. שהן דברים המושכים את הלב לשומען, ואין שינה

prevent sleeping]. Zecharia ben Kebutal says: There were many times that I read to him from Daniel.

(7) If he wanted to sleep, young priests would snap their middle finger before him and say: My Master the High Priest, stand up once on the [cold] floor and drive away the sleep and they would keep him busy until the time of the slaughter [of the daily tamid morning offering].

(8) Every day they would remove the ashes from the Altar [with a silver shovel pan and place them beside the altar on the east side of the ramp] at the call of the crier or thereabouts, either before, or after, but on Yom Kippur [it was removed by the High Priest] from midnight [to preserve the energy of the High Priest they started as early as possible, thus allowing him to rest before beginning the services of the day] and on the festivals [since there were many sacrifices from all the pilgrims they had to clear the altar] from the first watch [i.e., the first third of the night] and before the crier called the Courtyard was already filled with Israelites [on pilgrimage who brought sacrifices].

רבנו עובדיה מברטנורא

חוטפתו: ז פרחי כהונה. בחורים שמתחיל שער זקנם לפרוח קרויין פרחי: באצבע צרדה. האצבע הסמוכה לאגודל. ולשון צרדה, צרתה דדא, כלומר צרתה של האגודל הסמוכה לה. היו מחברים האגודל באצבע הסמוכה לה ושומטה ומכה על כפו ומשמיע קול כדי שלא יישן: כהן גדול עמוד. על רגלי: והפג אחת. על הרצפה. של שיש, להסיר חומם. שצינן הרגלים מסיר השינה. והפג לשון הסרה, כמו מפיגין טעמן וביצה יד. ז תורמין את המזבח. תרומת הדשן. שהוא הותה מן הדשן במחתה בין רב בין מעט ונותנו במזרחו של כבש ונבלע שם במקומו. והיא היתה תחלת העבודה בשחרית: או סמוך לו. סמוך לקריאת הגבר או מלפניה או מלאחריה: ביום הכפורים תורם מחצות. משום חולשא דכהן גדול שעליו לבדו מוטל הכל צריך להשכים יותר: ברגלים. דנפשי ישראל ונפשי קרבנות ורב הדשן במקום המערכה וצריך להעלות הדשן מן המערכה למקום שבאמצע המזבח ששמו תפוח שלשם גל גדול של דשן צבור ומכוונת כתפוח, היו צריכים להשכים יותר והיו משכימין מן האשמורה הראשונה שהיא שליש הלילה: ולא היתה קריאת הגבר מגעת. ברגלים: עד שהיתה עזרה מלאה מישראל. המביאים קרבנותיהם, להקריבם מיד אחר תמיד של שחר:

אומר, פעמים הרבה קריתי לפניו בדניאל: ז בקש להתנמנם, פרחי כהנה מכין לפניו באצבע צרדה, ואמרים לו, אישי כהן גדול, עמוד והפג אחת על הרצפה. ומעסיקין אותו עד שיגיע זמן השחיטה: ח בכל יום תורמין את המזבח בקריאת הגבר או סמוך לו, בין לפניו בין לאחוריו. ביום הכפורים מחצות, וברגלים מאשמורה הראשונה, ולא היתה קריאת הגבר מגעת עד שהיתה עזרה מלאה מישראל: